

V I Lenin

Bondedeputerades extraordinarie allryska sovjetkongress den 10-25 november (23 november-8 december) 1917

1. Tal om agrarfrågan den 14 (27) november 1917

Tidningsreferat

På uppdrag av bolsjevikernas fraktion framförde Lenin det bolsjevikiska partiets uppfattning i agrarfrågan.

Socialistrevolutionärernas parti har gjort bankrutt i jordfrågan, emedan det i ord propagerade konfiskation av godsägarnas jord, men vägrade att genomföra den i verkligheten.

Godsägarnas äganderätt till jorden utgör grundvalen för det feodala förtrycket och konfiskationen av godsägarnas jord är revolutionens första åtgärd i Ryssland. Men jordfrågan kan inte avgöras oberoende av revolutionens övriga uppgifter. En riktig formulering av dessa uppgifter baserar sig på analysen av de etapper, som revolutionen genomgått. Den första etappen var självhärskardömetts störtande och upprättandet av bourgeoisins och godsägarnas makt. Godsägarnas intressen var intimt sammanflätade med bourgeoisins och bankernas intressen. Den andra etappen var stärkandet av sovjeterna och den politik, som gick ut på samförstånd med bourgeoisin. Vänstersocialistrevolutionärernas fel bestod i att de vid den tiden ej uppträdde mot samförståndspolitiken, åberopande sig på att massorna ej var tillräckligt mogna. Partiet är klassens förtrupp, och dess uppgift består alls inte i att återspegla massans genomsnittstillstånd, utan i att draga massorna med sig. Men för att kunna leda de vacklande, måste man själv upphöra att vackla.

Kamrater vänstersocialistrevolutionärer! I juli började folkmassorna bryta med samförståndspolitiken, men vänstersocialistrevolutionärerna räcker än i dag handen åt Avksentjev, medan de räcker arbetarna endast lillfingret. Om samförståndspolitiken kommer att fortsätta, så är revolutionen förlorad. Endast i det fall att bönderna understödjer arbetarna kan man lösa revolutionens uppgifter. Samförståndspolitiken är ett försök av arbetar-, bonde- och soldatmassorna att förverkliga sina krav medelst reformer, medelst eftergifter av kapitalet, utan en socialistisk revolution. Men man kan ej ge folket fred och jord utan att störta bourgeoisin, utan socialism. Revolutionens uppgift består i att bryta med samförståndspolitiken, men att bryta med samförståndspolitiken innebär att beträda den socialistiska revolutionens väg.

I fortsättningen av sitt tal försvarar Lenin instruktionerna för sockenkommittéerna och talar om nödvändigheten av att bryta med topporganisationerna, exempelvis armékommittéerna, bondedeputerades Exekutivkommitté o. s. v. Vi har tagit vår lag om sockenkommittéerna av bönder. Bönderna vill ha jord, inventarier för jordbruket och förbud mot lönearbete. Men det kan man inte få utan att störta kapitalet. Vi har sagt dem: Ni vill ha jord, men jorden är intecknad och tillhör det ryska och det internationella kapitalet. Ni utmanar kapitalet till kamp och därvid går ni en annan väg än vi, men vi är ense med er däri, att vi går och måste gå den sociala revolutionen till mötes. I fråga om Konstituerande församlingen förklarade referenten att Konstituerande församlingens arbete kommer att vara beroende av stämningen i landet, men jag säger: lita på stämningen, men glöm inte bort geväret.

Lenin behandlade vidare frågan om kriget. Då talaren berörde Duchonins avsättning och Krylenkos utnämning till överbefälhavare, hördes skratt. – Det förefaller er löjligt, men soldaterna kommer att döma er för detta skratt. Om här finnes personer, som anser det löjligt att vi avsatt den kontrarevolutionära generalen och utnämnt Krylenko, som är emot generalen

och som avrest för att inleda underhandlingar, så har vi ingenting att tala om med dessa personer. Med dem, som ej erkänner kampen mot de kontrarevolutionära generalerna, har vi ingenting gemensamt, då föredrar vi hellre att avstå från makten, att måhända gå i illegalitet, men med sådana personer har vi ingenting gemensamt.

Publicerat i *Pravda* nr 190 den 28 (15) november 1917

V. I. Lenin, *Samlade verk*. 5:e ry. uppl., b. 35, sid. ??

2. Resolutionsförslag

Bondekongressen stöder helt och fullt lagen (dekretet) om jorden av den 26 oktober 1917, som godkänts av arbetar- och soldatdeputeradesovjeternas andra allryska kongress och offentliggjorts av folkkommissariernas råd, den ryska republikens provisoriska arbetar- och bonde-regering. Bondekongressen uttrycker sin fasta och orubbliga beslutsamhet att genomdriva denna lags verkställande och uppmanar alla bönder att enhälligt stödja den och utan dröjsmål med egna händer omsätta den i verkligheten på ort och ställe och att till alla olika ansvariga poster och befattningar välja endast människor som inte i ord utan i handling visat sig vara alltigenom trogna de arbetande och utsugna böndernas intressen samt redo och i stånd att försvara dessa intressen trots varje motstånd från godsägarnas, kapitalisternas och deras anhängares och hantlangares sida.

Bondekongressen uttalar samtidigt sin övertygelse om att alla de åtgärder som utgör lagen om jorden helt kan förverkligas endast om den socialistiska arbetarrevolution som började den 25 oktober krönas med framgång, eftersom endast den socialistiska revolutionen är i stånd att säkerställa jordens övergång i de arbetande böndernas händer utan ersättning, konfiskering av godsägarnas inventarier, fullständigt skydd av lantarbetarnas intressen och av de omedelbara groddarna till hela det kapitalistiska löneslaveriets obetingade förintande, en riktig och plan-enlig fördelning av jordbruks- och industriprodukter mellan distrikten och invånarna i staten, makt över bankerna (utan vilken makt folket inte kan bestämma över jorden även när den privata äganderätten till jorden avskaffats), allsidig hjälp just åt de arbetande och utsugna från statens sida osv.

Bondekongressen som reservationslöst stöder revolutionen av den 25 oktober – och det just som socialistisk revolution – uttrycker därför sin orubbliga beslutsamhet att utan varje onödig brådska men också utan varje vacklan förverkliga de åtgärder som syftar till den ryska republikens socialistiska omdaning.

En nödvändig förutsättning för den socialistiska revolutionens seger, som ensam kan trygga bestående framgång och fullständigt genomförande av jordlagen, är ett nära förbund mellan de arbetande och utsugna bönderna och arbetarklassen, proletariatet, i alla utvecklade länder. Detta förbund bör hädanefter ligga till grund för statens organisation och ledning uppifrån och ned i den ryska republiken. Endast detta förbund, som tillbakavisar alla försök – direkta och indirekta, öppna och förtäckta – att återgå till den av livet förkastade kursen på försoning med bourgeoisin och den borgerliga politikens verkställare, kan trygga socialismens seger världen över.

Skrivet den 14 (27) november 1917.

Publicerat i *Pravda* nr 190 och *Izvestija* nr 226, den 28 (15) november 1917

V. I. Lenin, *Samlade verk*. 5:e ry. uppl., b. 35, sid. 96-97

3. Slutord i agrarfrågan den 18 november (1 december)

Tidningsreferat

Kamrat Lenin påvisade först att de beskyllningar för anarkism som riktas mot bolsjevikerna av vänstersocialistrevolutionärerna är grundlösa.

Vad är det som skiljer socialister från anarkister? Anarkisterna erkänner ingen statsmakt medan socialister, däribland bolsjevikerna, anser att statsmakt är nödvändig under övergången från det tillstånd som vi befinner oss i till socialismen som vi är på väg mot.

Bolsjevikerna går in för en stark makt, men det måste vara arbetarnas och böndernas makt.

Varje statsmakt innebär tvång. Hittills har det emellertid varit fråga om minoritetens makt, godsägarnas och kapitalisternas makt, utövad mot arbetarna och bönderna.

Bolsjevikerna förfäktar en stark makt som utövas av flertalet arbetare och bönder mot kapitalister och godsägare.

Kamrat Lenin påpekade vidare att den nya regeringen i vänstersocialistrevolutionärernas resolution om jorden kallas en folk-socialistisk regering och dröjde ingående vid det som kan nära förena bolsjevikerna och vänstersocialistrevolutionärerna.

Grundvalen för en överenskommelse mellan vänstersocialistrevolutionärerna och bolsjevikerna är förbundet mellan bönderna och arbetarna.

Det är en hederlig koalition, ett hederligt förbund, och det kommer också att bli en hederlig koalition på högsta nivå, mellan vänstersocialistrevolutionärer och bolsjeviker, om de förra mera bestämt uttalar sin uppfattning om att revolutionen är en socialistisk revolution. Revolutionen är socialistisk. Avskaffande av privatäganderätten till jorden, införande av arbetarkontroll och nationalisering av bankerna – allt detta är åtgärder som leder till socialism. Det är ännu inte socialismen men dessa åtgärder leder till socialism med sjumilasteg. Bolsjevikerna lovar inte bönderna och arbetarna med en gång guld och gröna skogar utan säger att ett nära förbund mellan arbetare och utsugna bönder, en hård och orubblig kamp för sovjetmakten leder till socialism, och varje parti som verkligen vill vara ett folkparti måste klart och tydligt säga att revolutionen är socialistisk.

Först när vänstersocialistrevolutionärerna klart och otvetydigt förklarat detta kommer bolsjevikernas förbund med dem att befastas och utvecklas.

Man har sagt att bolsjevikerna skulle vara mot en socialisering av jorden och att de därför inte skulle kunna komma överens med vänstersocialistrevolutionärerna.

Bolsjevikerna svarar att de verkligen är emot den av socialistrevolutionärer förespråkade socialiseringen av jorden men att detta inte utgör något hinder för ett hederligt förbund med vänstersocialistrevolutionärerna.

Dessa kommer idag eller imorgon att utse en jordbruksminister, och om han föreslår en socialiseringslag så kommer bolsjevikerna inte att rösta emot. De kommer att nedlägga sina röster.

Avslutningsvis framhöll kamrat Lenin att endast genom ett förbund mellan arbetare och bönder kan man tillkämpa sig jorden och uppnå fred.

Kamrat Lenin tillfrågades bl. a. vad bolsjevikerna kommer att göra i konstituerande församlingen om vänstersocialistrevolutionärerna blir i minoritet där och lägger fram ett förslag om socialisering av jorden – kommer bolsjevikerna att avstå från att rösta även då? Naturligtvis inte. Bolsjevikerna kommer att rösta för lagförslaget med reservationen att de gör det för att stödja bönderna mot deras fiender.

Publicerat i *Izvestija* nr 230, den 19 november 1917, *Pravda* nr 195, den 4 december (21 november) 1917

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 35, sid. 100-101